

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314209254
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314209254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu: A. J., F.. XX.X.XXXX, T. Q.J. X, U., zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C/185/2014-46 zo dňa 29.9.2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/185/2014-61 zo dňa 14.12.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 5C/185/2014-46 zo dňa 29.9.2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/185/2014-61 zo dňa 14.12.2015 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 31,20 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania, číslo zmluvy 8570159 bod 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 340,15 eur na adresu právneho zástupcu žalobcu v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok v sume 16,50 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca podal dňa 29.07.2014 žalobu, ktorou žiadal určiť, že zmluvná podmienka v zmluve č. XXXXXXXX, uzavretej medzi účastníkmi dňa 09.07.2007 v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru o poplatku, kde 2/3-poplatku zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súčasne žiadal zaviazat žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 31,20 eur a priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 09.07.2007 zmluvu o úvere č. 8570159, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000,- Sk (165,97 eur) za poplatok 940,- Sk (31,20 eur) na 6 mesiacov. Žalobca mal teda vrátiť žalovanému sumu 5940,- Sk (197,17 eur), kde poplatok z úveru predstavoval 37,6% ročne. Žalobca žalovanému uhradil 5940,- Sk, t. j. 197,17 eur. Žalobca považuje takýto poplatok za úžeru a neprijateľný. Žalovaný neposkytol žalobcovi reálne plnenie za takýto poplatok, naviac je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Zo strany žalovanej došlo k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. platného v čase uzavretia zmlúv. Bezdôvodné obohatenie vyčíslil ako rozdiel medzi platbami žalobcu a výškou

úveru, t.j. 31,20 eur. Naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky odôvodnil tým, že na základe úspešného rozhodnutia sa bude domáhať primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z.. Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že dňa 09.07.2007 uzavrel žalobca so žalovanou zmluvu o úvere č. 8570159, na základe ktorej poskytla žalovaná ako veriteľ žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 5.000,- Sk (165,97 eur) za poplatok 940,- Sk (t.j. 31,20 eur) na dobu 6 mesiacov. Spolu mal žalobca uhradiť žalovanému 5940,- Sk (t.j. 197,17 eur). Na opačnej strane úverovej zmluvy sú všeobecné podmienky z poskytnutia úveru. Podľa bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3-tiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Žalovaná zaslala žalobcovi dňa 18.08.2014 list, ktorý bol predložený súdu zo strany zástupcu žalobcu a z ktorého je zrejmé, že zmluvné záväzky zo zmluvy č. 8570159, boli žalobcom uhradená v plnej výške dňa 14.03.2008. Z tohto listu súd ďalej zistil, že žalobca uzavrel so žalovanou spolu 7 zmlúv o poskytnutí úveru. Z prehľadu vyplýva, že aj manželka žalobcu uzavrela so žalovanou zmluvy o poskytnutí úveru a to v celkovom počte 6 zmlúv. Žalobca uzavrel tieto zmluvy v situácii, keď bol vo veľkej finančnej tiesni. K prvému kontaktu s pracovníkom žalovanej došlo v kaviarni, kde sa uzavrela aj prvá zmluva o pôžičke, pričom pracovníkom žalovanej bol žalobca uisťovaný, že každá ďalšia zmluva je výhodná, pretože sa ňou vlastne splatí predchádzajúca pôžička a takto uzavrel spolu s manželkou niekoľko zmlúv so žalovanou spoločnosťou. Zmluvy sa uzatvárali za nevýhodných podmienok na neoficiálnom mieste vo veľkom zhone, keď sa pracovník žalovanej neustále ponáhlal, vyvolával atmosféru, že nestíha, a preto si žalobca neprečítal ani celú zmluvu. Zástupca žalobcu na pojednávaní, ako aj vo svojom písomnom vyjadrení poukazoval na to, že podľa Všeobecných obchodných podmienok na rubovej strane úverovej zmluvy predstavuje poplatok z predmetného úveru 37,6% ročne, čo je neprimeraný a úžerný, preto pri takýchto zmluvách je na mieste skúmať, či dojednaný poplatok nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia zmluvných podmienok ohľadom neuvedenia RPMN obchádza. Tento právny úkon by bol neplatný aj pre obchádzanie zákona § 39 OZ (zákon č. 40/1964 Zb.). Dohodnutý poplatok je v rozpore s dobrými mravmi, preto je neplatný. Podľa súdu prvého stupňa, neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a dobrými mravmi. Ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 13 Všeobecných zmluvných podmienok v tej časti, ktorá sa týka 2/3-tin poplatku zahŕňajúcich náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tou spojenou, táto je absolútne neplatná aj z ďalšieho samostatného dôvodu. V súlade s ustanovením § 53 ods. 1 OZ súd túto považuje za neprijateľnú, pretože ide o ustanovenie zmluvy, spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimeranosti výške poplatku 95,5% ročne, pričom pre porovnanie banky v tom období mali za spracovanie zmluvy poplatok len vo výške 1% alebo 2% z výšky úveru. Na základe uvedeného preto prvostupňový súd podľa § 153 ods. 3 O.s.p. vyslovil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky. Podľa názoru súdu požadovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ 17 U 192/2010 zo dňa 03.05.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru, Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom zaujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Dodal, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co/109/2011. Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí

ho vydať žalobcovi. Výška bezdôvodného obohatenia je totožná s výškou poplatku za poskytnutý úver, t.j. 31,20 eur.

Žalovaná vzniesla námietku premlčania tohto nároku žalobcu, pričom poukazovala na uplynutie 2-ročnej premlčacej doby. Vo vzťahu k tejto námietke súd uviedol, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna 2-ročná premlčacia doba odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna 3-ročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. 10-ročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení.

Podľa názoru súdu je potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovanej súd považuje

za úmyselné. Žalovaná má dlhodobu v predmete činnosti ako nebankový subjekt, poskytnutie úverov a jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaná použila neprijateľnú zmluvnú podmienku a obchádzala zákon o spotrebiteľských úveroch neúvedením ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere odvolávajú sa na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, toto jej konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Zároveň žalobca sa o svojom bezdôvodnom obohatení dozvedel až krátko pred podaním žaloby, kedy splnomocnil svojho právneho zástupcu na zastupovanie v tomto konaní. Súd zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej 2-ročnej lehoty. Obdobne premlčanie posúdil napr. aj Okresný súd vo Svidníku v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp. zn. 2C/79/2010-260 zo dňa 23.10.2013. Na základe uvedeného prvostupňový súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 31,20 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Zmluvné dojednanie o poplatku a odplate za úver považuje za absolútne neplatné, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1, 5 OZ a aj pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Zároveň určil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania na trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Keďže žalobca je oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. a mal v konaní plný úspech, preto súd uložil žalovanému v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 poplatkového zákona povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 16,50 eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalovaný. V prvom rade poukazuje na premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa jeho názoru sa súd námietkou premlčania, ktorú vzniesol vo vyjadrení k návrhu na začatie konania, absolútne nezaoberal. Nárok žalobcu sa stal premlčaný v objektívnej premlčacej lehote dňa 14.3.2011, pričom žalobca sa so žalobou obrátil na súd až dňa 29.7.2014. Žalovaný považuje napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné, nakoľko súd rozhodnutie neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Naviac žalovaný popiera status žalobcu ako spotrebiteľa. Zmluvný vzťah účastníkov sa riadi § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb.). Ak žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znáša v tomto smere dôkazné bremeno a musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov tak ako žalovaný. Slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Žalovaný má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo. Nestotožňuje sa ani s povinnosťou uhradiť žalobcovi trovy konania, ani so súdnym poplatkom. Keďže žalobca nemá postavenie spotrebiteľa, nie je dôvod oslobodenia od

súdneho poplatku. Navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a žalobu zamietnuť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobca sa v konaní domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo zaplatením poplatkov za poskytnutie úveru, kde platenie poplatkov nemá opodstatnenie, pretože zo strany veriteľa nebolo za tieto poplatky dané žiadne protiplnenie. Odvolací súd v tejto veci konštatuje, že dňa 9.7.2007 došlo k podpisu úverovej zmluvy na sumu 5.000,- Sk s poplatkom 940,- Sk, ktorý úver mal byť vrátený v šiestich mesačných splátkach po 990,- Sk. Žalobca v zhode s okresným súdom tento úverový vzťah hodnotil ako spotrebiteľský vzťah, napriek tomu, že zmluvný vzťah účastníkov sa mal riadiť podľa bodu 19 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru Obchodným zákonníkom. V tejto veci je potrebné poukázať na to, že v čase uzavretia zmluvného vzťahu platil zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý definoval spotrebiteľské úvery s tým, že zákon sa podľa § 1 ods. 2 písm. e/ nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR. V tejto veci je potrebné konštatovať, že poskytovanie úverov do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR znamenalo u žalovanej obchodnej spoločnosti úmyselné obchádzanie zákona, aby úverové vzťahy neboli posudzované ako spotrebiteľské vzťahy, pričom je preukázané, že zo strany žalovaného ako veriteľa bolo poskytované žalobcovi v krátkej dobe viac takýchto úverov do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR. Poskytnutie úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR je len klasickým obchádzaním zákona, aby zmluvný vzťah z úveru nebol posudzovaný ako spotrebiteľský.

Je nesporné, že zvyšovanie úverovej sumy o poplatok 940,- Sk, za ktorý poplatok reálne zo strany spoločnosti nič nebolo plnené, znamená bezdôvodné obohatenie na strane úverovej spoločnosti. Keďže samotná úverová zmluva nepojednáva o platení úrokov, potom úverový vzťah bez uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov znamená, že podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Potom zaplatený poplatok za poskytnutie úveru 940,- Sk je bezdôvodným obohatením na strane úverovej spoločnosti. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnenie z neplatného právneho úkonu alebo plnením z dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V danom prípade neplatné dojednanie platenia poplatku znamená po jeho zaplatení bezdôvodné obohatenie.

Žalovaná poukazuje na to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný v 3-ročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd taktiež odkázal na ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka ale s tým, že ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Je nesporné, že zo strany žalovanej obchodnej spoločnosti dochádzalo k úmyselnému obchádzaniu zákona, keď poskytoval úvery do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR, aby takýto úverový vzťah nebol podľa zákona č. 258/2001 Z.z., a to § 1 ods. 2 písm. e/ považovaný za spotrebiteľský vzťah. Navyiac je potrebné poukázať na to, že úverová zmluva zo dňa 9.7.2007 obsahuje všeobecné podmienky

poskytnutia úveru, ktoré sú uvedené na zadnej strane tejto zmluvy, pričom tieto všeobecné podmienky poskytnutia úveru neboli dlžníkom podpísané. Je pochybnosť o náležitosti vôle uzavrieť takúto dohodu o výške poplatku, kde 2/3-iny z neho budú predstavovať náklady na vypracovanie a uzavretie úverovej zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Nie je jasné, čo úverovou spoločnosťou bolo za poplatok 940,- Sk urobené pre dlžníka ako žiadateľa o úver. Takéto ustanovenia všeobecných podmienok poskytnutia úveru sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal, splynuli s ostatnými všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a navyiac nevyjadrujú skutočné náklady úverovej spoločnosti s poskytnutím úveru. Je v nich skrytý zámer - úmysel získať peňažné plnenie z krátkodobého poskytnutia úveru, čo znamená aj skryté požadovanie úrokov v neprímerane vysokej výške. Preto rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ takúto podmienku v úverovej zmluve o platení poplatku považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v úverovej zmluve so spotrebiteľom. Okresný súd mohol takúto zmluvnú podmienku posudzovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 Občianskeho zákonníka v spojení s § 153 ods. 3 O.s.p.. Krajský súd potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v časti povinnosti zaplatiť bezdôvodné obohatenie, ako aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania, nakoľko o nich bolo rozhodnuté správne podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešný žalobca má právo na náhradu

trov konania proti neúspešnému žalovanému, a to na trovách právneho zastúpenia advokátom podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., kde výpočet odplaty advokáta žalobcu bol urobený správne.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade súdneho poplatku. Podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, kde spotrebiteľ je oslobodený od platenia súdneho poplatku s poukazom na § 4 ods. 2 písm. za/, ak sa domáha ochrany svojich práv, pričom podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovie, zaplatí podľa jeho výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatkov oslobodený. Žalobca bol úspešný v súdnom konaní týkajúceho sa spotrebiteľského vzťahu, preto je žalovaný ako neúspešný účastník konania povinný zaplatiť súdny poplatok.

Čo sa týka právneho zhodnotenia nároku žalobcu je potrebné vychádzať z toho, že ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka rieši otázku poskytovania úveru, pričom bližšie podmienky poskytovania úveru sú uvedené v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd správne rozhodol, ak poskytoval ochranu žalobcovi ako spotrebiteľovi pri úverovej zmluve, túto hodnotil ako bez poplatku. Správne zhodnotil bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej úverovej spoločnosti, ktorá využíva vo svojej činnosti neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľom, v danom prípade vo vzťahu k žalobcovi, a to viackrát, úmyselne, so snahou obohatenia sa na úkor spotrebiteľa.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.